

Nu natuurlijke borders met vaste planten langzaamaan weer populairder worden, is er ook weer ruimte voor bloemheesters. *Leycesteria* bijvoorbeeld. ‘Met zijn kruidachtige twijgen en rijke bloei is deze prachtig te combineren in de border’, stelt kweker Frans Geijssels.

Tekst: Emiel van den Berg
Fotografie: Visions

Leycesteria behoort tot de Caprifoliaceae, de kamperfoelifamilie. Naast uiteraard kamperfoelie zijn *Symphoricarpos*, *Diervilla*, *Kolkwitzia* en *Abelia* bekende familiege-noten die allemaal opvallen met hun rijke bloei en (soms) bessen. *Sambucus* en *Viburnum* behoorden ook lang tot deze familie, maar zijn inmiddels ingedeeld bij de muskuskruidfamilie, de *Adoxaceae*.

Het geslacht *Leycesteria* is vernoemd naar de Engelsman W. M. Leycester die aan het begin van de negentiende eeuw als hoofd van de rechtelijke macht was gedetacheerd in de Bengalen (tegenwoordig de Indiase staat West-Bengalen en het land Bangladesh). Hij besteedde daar vele uren aan het verzamelen van planten en vond onder andere *Leycesteria*. De zes soorten die van deze heester bekend zijn, groeien van nature in de streek tussen de Himalaya en China. Slechts één soort is bestand tegen ons onvoorspelbare en soms barre Hollandse klimaat en dat is *L. formosa*.

HOLLE STENGELS

Frans Geijssels heeft in het Zeeuwse Biervliet zijn eigen kwekerij In Goede Aarde. Vaste planten staan centraal, maar af en toe is er ruimte voor heesters. De roodbladige *Sambucus nigra* ‘Guincho Purple’ en *Lonicera nitida* ‘Red Tips’ bijvoorbeeld, maar ook de roodbruine twijgen van *Salix purpurea* ‘Nancy Saunders’ verwerkt hij graag in de voorbeeldborders rond zijn huis. Een heester die hij eveneens graag mengt met vaste planten is *L. formosa*. “Een elegante verschijning met sierlijk uitwaaiende twijgen en een rijke, langdurige bloei. Extra zijn de bessen tot aan de vorst.”

L. formosa groeit van nature in het Himalaya-gebergte. Daar vormt hij een matig hoge heester tot 1,5 meter. Hogere exemplaren komen zelden voor aangezien de min of meer kruidachtige en gladde, holle twijgen elke winter invriezen. “Daarom is hij zo mooi te combineren met vaste planten. Je kunt hem net na de

Plantnaam: *Leycesteria formosa*
Groeivorm: bladverliezende heester, tot 1,5 m
Blad: eivormig, (blauw)groen
Bloem: wit, donkere schutbladeren
Bijzonderheden: roodpaarse bessen

Leycesteria formosa

FRANS GEIJSELS:

‘Mooi te combineren met vaste planten’

winter tot iets boven de grond afknippen en in het voorjaar verschijnen dan weer tal van nieuwe stengels die dat jaar volop bloemen produceren.” Opvallend is de blauwgroene kleur van die jonge stengels, een kleur die terugkomt in het jonge loof. Vanwege de natuurlijk uitstraling van de plant gebruikt Geijssels de heester ook graag in combinatie met siergrassen.

Overigens knipt Geijssels de planten na de winter niet stevast helemaal terug. Hij vertelt over een tweede manier van snoeien. “Per plant laat ik soms een stuk of zeven eenjarige gesteltakken staan. Die zijn goed te herkennen, omdat ze nog onvertakt zijn en een groene kleur hebben. Die takken top ik tot ruim 1 meter hoogte; ze geven dan al vanaf juni bloemen. Geheel nieuwe scheuten bloeien pas in september.” Belangrijk vindt hij om zo dicht mogelijk op het voorjaar te snoeien. “De holle stengels vangen water op en rot ligt dan op de loer.”

Aan de stengels bevindt zich het vrij grove, kort gesteelde, eironde en egaal groene blad. Dat tegenoverstaande blad haalt maximaal 14 cm lengte. De onderzijde heeft een violette gloed.

Gedurende de zomer verschijnen de bloemen in overhangende schijnaren. De bloemkleur is niet spectaculair, een beetje rozewit. Opvallender is de bordeauxrode kleur van de schutbladeren die de bloemen omgeven. Deze versterken het totaalbeeld van de aren.

MOOIE COMBINATIES

Tussen de donkere schutbladeren verschijnen in de herfst donkerrode tot auberginekleurige bessen. Deze vallen op tot aan het begin van de winter. *L. formosa* is daarom een aanwinst voor de herfsttuin. “Vogels eten ze graag en dat zorgt voor lichte uitzaai. Soms zijn de takken zo zwaar met bessen beladen dat je moet stutten.” Ook bloemisten hebben die schoonheid ontdekt en verwerken takken graag in gemengde boeketten. Geijssels benadrukt nog dat *Leycesteria* een voedselrijke grond op prijs stelt. “De groei is uitbundig, net als de bloei. Dat vraagt voeding.” Er is nog een geelbladige cultivar, ‘Golden Latarns’, maar daarover is hij minder enthousiast. “Oogt alsof er stikstofgebrek is. Geel gebruik ik liever in bloemkleuren en dan bij voorkeur in stille tinten.”